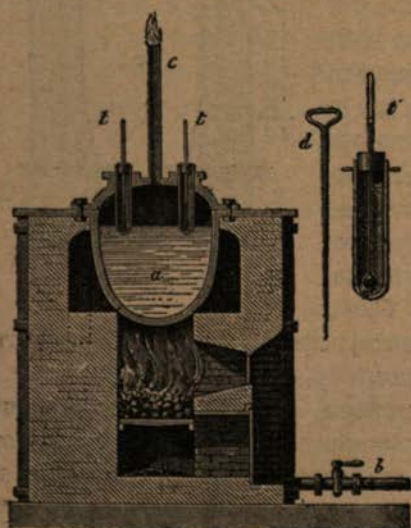

фосфоръ станалъ причина за смъртта на много малки деца, които обичатъ да слагатъ всичко въ устата си. Къмъ тоя кибритъ прибѣгвали най-често самоубийцитѣ, за да се лишатъ отъ животъ. При отравяне съ фосфоръ смъртта е бавна и много мъчителна. Отровениятъ чувствува силни болки въ стомаха, повръща вещества, които свѣтятъ въ тъмнината, дъхътъ му мирише на чесънъ. При отравяне съ фосфорни пари, се появяватъ сини кръгове подъ очитѣ, зѣбитѣ упадатъ, челюститѣ се разрушаватъ при нетърпими болки и гноясватъ, гноясва сжщо носа, а понѣкога и очитѣ. Смъртта настѣпва срѣдъ страшни болки. По такъвъ начинъ жълтиятъ фосфоръ, вмѣсто очакванитѣ добрини, донесълъ много пакости на хората. Неговата злополучна сждба би се завършила,

Фиг. 2

ако нѣмскиятъ химикъ Шрьотеръ презъ 1884 година не бѣ успѣлъ да го превърне отъ леснозапалимъ и отровенъ въ другъ, трудно запалимъ и неотровенъ — въ червенъ фосфоръ. Тогава фосфорътъ станалъ безопасенъ, и това позволило неговата понататъшна употреба.

Червениятъ фосфоръ се получава при бавно и продължително загрѣване на жълтъ фосфоръ (фиг. 2). Въ сжда *a* се поставятъ около 200

килограма жълтъ фосфоръ; сждътъ се затваря добре и се загрѣва, отначало слабо, после по-силно въ продължение на 10 дни. Ако при кипенето се запуши отвѣрстието за паритѣ *c*, то се отпушва чрезъ шилото *d*.